

ทัศนคติและพฤติกรรมการใช้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาคณะศิลปศาสตร์

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

ธัญญารัตน์ เจริญ¹ วันวิสา คำพรัตน์¹ อภิษฎา บำรุงจิตต์^{1*} วิชญาพร แจ่มปัญญา¹ และ พรรณษา มีโต¹

นักศึกษาศาสาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสากล คณะศิลปศาสตร์

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

Received: 30 December 2023 / Received: 22 May 2024/ Accepted: 27 May 2024

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1. ศึกษาทัศนคติและพฤติกรรมในการใช้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาคณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร และ 2. ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติและพฤติกรรมการใช้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาคณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ กลุ่มตัวอย่างคือ นักศึกษาคณะศิลปศาสตร์ ตั้งแต่ชั้นปีที่ 1- 4 จำนวน 262 คน ใช้การสุ่มแบบสะดวก เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถาม สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูล คือ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบความสัมพันธ์

ผลการวิจัยพบว่า ทัศนคติทัศนคติและพฤติกรรมการใช้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาคณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ภาพรวมอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.16 เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า นักศึกษาคิดว่าภาษาอังกฤษช่วยให้มีโอกาสก้าวหน้าทางอาชีพมากขึ้น มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด 4.47 รองลงมาคือ นักศึกษาคิดว่าการใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันมีความสำคัญมากน้อยเพียงใด มีค่าเฉลี่ย 4.45 อันดับสุดท้ายคือ นักศึกษาคิดว่าภาษาอังกฤษช่วยให้ค้นหาข้อมูลต่าง ๆ ได้มากขึ้น มีค่าเฉลี่ย 4.42 และพฤติกรรมการใช้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาคณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.89 และทัศนคติมีความสัมพันธ์การใช้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาคณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

คำสำคัญ: ทัศนคติ, พฤติกรรม, ภาษาอังกฤษ

*Corresponding Author: apichaya-bu@rmutp.ac.th

Attitude and Behavior Towards English Language Use Among Students at the Faculty of Liberal Arts, Rajamangala University of Technology Phra Nakhon

Thanyarat Charean^{1*} Wanwisa Kamphat² Apichaya Bumrungchit^{3*}

Widchayaporn Jampanya and Pannasa Meeto

Students Majoring in English for International Communication

Faculty of Liberal Arts, Rajamangala University of Technology Phra Nakhon

Abstract

The following survey research paper was intended to 1) investigate students' attitude and behavior towards the use of English and 2) explore the relationship between their attitude and behavior towards such use. Employing a convenience sampling technique, a questionnaire was distributed to 262 first-year to senior students at the Faculty of Liberal Arts, Rajamangala University of Technology Phra Nakhon (RMUTP). The statistics performed included percentages, mean scores, and standard deviations. A Pearson's Product Moment Correlation test was conducted to study the relationship between the two variables.

The results revealed that the English language was perceived to be somewhat beneficial and have been used rather frequently, resulting in the median at 4.16. Considering in detail, it was found that the English language was perceived to be able to pave the way for greater career opportunities ($\bar{x} = 4.47$), play a vital role in everyday communication ($\bar{x} = 4.45$), and help the students gain access to more information ($\bar{x} = 4.42$). In terms of the students' overall perceived use of English, it was found to be at a high level ($\bar{x} = 3.89$), and their attitude and behavior towards the use of English were found to be positively correlated ($p < .05$).

Keywords: Attitude, Behavior, The English Language

*Corresponding Author: apichaya-bu@rmutp.ac.th

บทนำ

ในโลกที่เชื่อมโยงถึงกันในปัจจุบัน ภาษาอังกฤษได้กลายเป็นภาษาสากลที่จำเป็นสำหรับการสื่อสารในหลาย ๆ ด้าน ซึ่งภาษาอังกฤษเป็นภาษาสากลและเป็นเครื่องมือสำคัญที่ใช้ในการสื่อสารกับประชาคมโลกได้อย่างไร้ขีดจำกัด ทั้งยังเป็นภาษาทางการของกว่า 60 ประเทศ และเป็นภาษาราชการขององค์กรระหว่างประเทศต่างๆ เช่น สหประชาชาติและสหภาพยุโรป ภาษาอังกฤษยังเป็นสื่อกลางในการเผยแพร่แลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารและความรู้ในแขนงต่าง ๆ ดังนั้นการพัฒนาประเทศในทุกด้านให้มีความเจริญก้าวหน้าและทัดเทียมกับนานาประเทศในโลก จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องพัฒนาศักยภาพของประชากรของประเทศให้มีความรู้ความสามารถในการสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษ ประเทศไทยได้ตระหนักถึงความสำคัญของการใช้ภาษาอังกฤษมาโดยตลอด ดังจะเห็นได้จากการจัดการศึกษาของชาติกำหนดให้มีการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษในระดับต่าง ๆ มาเป็นเวลานานเพื่อให้ประชากรของชาติสามารถสื่อสารกับนานาชาติด้วยภาษาอังกฤษทั้งทางด้านการฟังการพูดการอ่านและการเขียน

ปัจจัยด้านทัศนคติของผู้เรียนเป็นปัจจัยสำคัญอย่างยิ่งปัจจัยหนึ่งต่อการใช้ภาษา เนื่องจากมีความสัมพันธ์กับสติปัญญา จิตใจ ความคิด ความรู้สึกและอารมณ์ ซึ่ง Stark & Paltridge (1996) และ Karahan (2007) กล่าวถึงทัศนคติว่าเป็นส่วนประกอบของแรงจูงใจซึ่งกระตุ้นความรู้สึกของผู้ใช้ภาษาอังกฤษให้อยากใช้ภาษานั้น ๆ อีกทั้งส่งผลโดยตรงต่อกระบวนการใช้ภาษาและควบคุมวิธีการใช้ภาษาแม่และภาษาต่างประเทศให้ประสบความสำเร็จ นอกจากนี้ Kara (2009) ย้ำว่าทัศนคติของผู้เรียนมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการใช้ของผู้เรียน ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการใช้ภาษาที่ดีขึ้น โดยเฉพาะทัศนคติที่เป็นบวกของผู้เรียน ภาษาสามารถช่วยผลักดันผู้เรียนให้มีความกระตือรือร้นที่จะพัฒนากลยุทธ์หรือพฤติกรรมตลอดจนนิสัยในการใช้ภาษาได้อย่างมีประสิทธิภาพขึ้น อันจะส่งผลต่อความสำเร็จในการใช้ภาษามากขึ้น

นอกจากนี้ความรู้สึกวิตกกังวล ความประหม่า เป็นเรื่องที่พบเห็นโดยปกติในการเรียนภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศ ซึ่งความรู้สึกวิตกกังวลในเรื่องการพูดหรือการใช้เป็นที่ยอมรับกันว่ามีผลต่อการแสดงออกของผู้เรียน ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงเล็งเห็นความสำคัญของปัญหาการใช้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาหลักสูตรสาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสากล คณะศิลปศาสตร มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ซึ่งนักศึกษาเหล่านี้จะสำเร็จการศึกษาออกไปปรับใช้สังคมและกำลังสำคัญในการพัฒนาประเทศชาติให้กับภาครัฐและส่วนต่าง ๆ ของประเทศในอนาคต

ดังนั้น การทราบข้อมูลเกี่ยวกับทัศนคติและพฤติกรรมการใช้ภาษาอังกฤษของนักศึกษา คณะศิลปศาสตร มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร เป็นอีกแนวทางหนึ่งที่จะทำให้อาจารย์และบุคลากรที่เกี่ยวข้องสามารถทราบถึงปัญหาและวางแผนการจัดการเรียนการสอนรูปแบบใหม่ เพื่อให้นักศึกษามีทัศนคติและพฤติกรรมที่ดีในการใช้ภาษาอังกฤษได้อย่างมีประสิทธิภาพ อันจะนำมาซึ่งผลประโยชน์ต่อผู้ที่ต้องการศึกษา

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาทัศนคติและพฤติกรรมการใช้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาคณะศิลปศาสตร มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

2. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติและพฤติกรรมการใช้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาคณะศิลปศาสตรมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

สมมติฐาน

1. นักศึกษาที่มีเพศ อายุ ชั้นปี และเกรดเฉลี่ยแตกต่างกัน มีทัศนคติและพฤติกรรมในการใช้ภาษาอังกฤษแตกต่างกัน
2. ทัศนคติมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการใช้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาคณะศิลปศาสตรมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร (Population) ที่ใช้ในการวิจัย คือ นักศึกษาคณะศิลปศาสตร ชั้นปีที่ 1-4 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำนวน 761 คน (งานทะเบียนคณะศิลปศาสตร, 2565)

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ คือ นักศึกษาคณะศิลปศาสตร ชั้นปีที่ 1-4 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร โดยการกำหนดตัวอย่างเพื่อตามสูตรของทาโรยามาเน่ (Taro Yamane, 1970) จำนวน 262 คน ใช้การสุ่มแบบสะดวก

เครื่องมือการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ แบบสอบถาม (Questionnaire) สร้างตามวัตถุประสงค์ และกรอบแนวคิดที่กำหนดขึ้น โดยแบ่งเป็น 4 ตอน ดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Checklist)

ตอนที่ 2 แบบสอบถามทัศนคติการใช้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาคณะศิลปศาสตร จำนวน 10 ข้อ ลักษณะคำถามเป็น แบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ซึ่งกำหนดเกณฑ์ดังนี้

- 5 หมายถึง มีทัศนคติอยู่ในระดับมากที่สุด
- 4 หมายถึง มีทัศนคติอยู่ในระดับมาก
- 3 หมายถึง มีทัศนคติอยู่ในระดับปานกลาง
- 2 หมายถึง มีทัศนคติอยู่ในระดับน้อย
- 1 หมายถึง มีทัศนคติอยู่ในระดับน้อยที่สุด

ตอนที่ 3 แบบสอบถามพฤติกรรมการใช้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาคณะศิลปศาสตร จำนวน 10 ข้อ ลักษณะคำถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ซึ่งกำหนดเกณฑ์ดังนี้

- 5 หมายถึง มีพฤติกรรมอยู่ในระดับมากที่สุด
- 4 หมายถึง มีพฤติกรรมอยู่ในระดับมาก
- 3 หมายถึง มีพฤติกรรมอยู่ในระดับปานกลาง

2 หมายถึง มีพฤติกรรมอยู่ในระดับน้อย

1 หมายถึง มีพฤติกรรมอยู่ในระดับน้อยที่สุด

ผู้วิจัยกำหนดเกณฑ์การแบ่งออกเป็น 5 ระดับ โดยใช้คะแนนเฉลี่ย ดังต่อไปนี้

4.21 - 5.00 หมายถึง มีทัศนคติและพฤติกรรมการใช้ภาษาอังกฤษอยู่ในระดับมากที่สุด

3.41 - 4.20 หมายถึง มีทัศนคติและพฤติกรรมการใช้ภาษาอังกฤษอยู่ในระดับมาก

2.61 - 3.40 หมายถึง มีทัศนคติและพฤติกรรมการใช้ภาษาอังกฤษอยู่ในระดับปานกลาง

1.81 - 2.60 หมายถึง มีทัศนคติและพฤติกรรมการใช้ภาษาอังกฤษอยู่ในระดับน้อย

1.00 - 1.80 หมายถึง มีทัศนคติและพฤติกรรมการใช้ภาษาอังกฤษอยู่ในระดับน้อยที่สุด

ตอนที่ 4 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือการวิจัย

1) ผู้วิจัยศึกษาแนวคิดทฤษฎี นิยามศัพท์ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
2) จัดทำ(ร่าง)แบบสอบถามเสนออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อขอรับคำแนะนำ
3) นำแบบสอบถามเสนอผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน เพื่อหาค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาด้วยค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item – Objective Congruence หรือ IOC) และคัดเลือกข้อที่มีค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป

4) นำแบบสอบถามไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คน เพื่อทดสอบความเชื่อมั่นของแบบสอบถามโดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α -Coefficient) ของครอนบาคได้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของแบบสอบถาม ทั้งฉบับเท่ากับ 0.82

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1) ดำเนินการเก็บข้อมูลโดยใช้รูปแบบออนไลน์ผ่าน Google form
2) นำแบบสอบถามมาตรวจสอบความถูกต้อง และความครบถ้วน เพื่อให้ได้ข้อมูลที่มีความถูกต้องสมบูรณ์ ซึ่งจะได้นำไปใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป
3) นำแบบสอบถามที่ได้จากกลุ่มตัวอย่างมาวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูปในการวิเคราะห์สถิติตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ข้อมูลที่รวบรวมได้ทั้งหมดผู้วิจัยนำมาตรวจสอบความสมบูรณ์เพื่อประมวลผลข้อมูลทางสถิติ โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูปใช้การวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1) วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบไปด้วย เพศ อายุ สาขา ชั้นปี และเกรดเฉลี่ย โดยการหาค่าจำนวนและค่าร้อยละ (Percentage)

2) วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับทัศนคติและพฤติกรรมการใช้ภาษาอังกฤษ โดยหาค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

3) วิเคราะห์ค่าสหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation) และแปลเกณฑ์การแปลความหมายค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (ชูศรี วงศ์รัตน์, 2544) กำหนด ดังนี้

ถ้าค่า r มีค่ามากกว่า 0.91 แสดงว่า มีความสัมพันธ์ในระดับสูงมาก

ถ้าค่า r มีค่ามากกว่า 0.71 – 0.90 แสดงว่า มีความสัมพันธ์ในระดับสูง

ถ้าค่า r มีค่ามากกว่า 0.31 – 0.70 แสดงว่า มีความสัมพันธ์ในระดับปานกลาง

ถ้าค่า r มีค่ามากกว่า 0.01 – 0.30 แสดงว่า มีความสัมพันธ์ในระดับน้อย

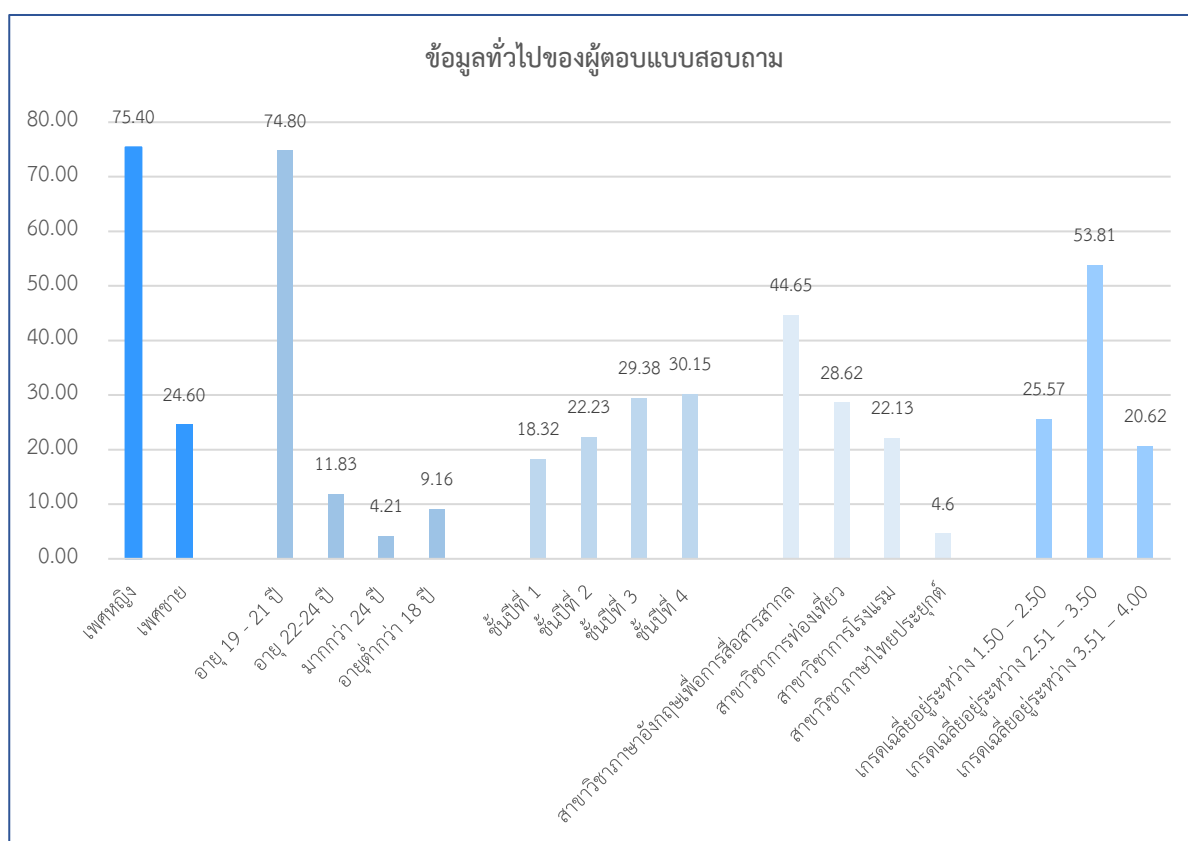
ถ้าค่า r มีค่าเท่ากับ 0 แสดงว่า ไม่มีความสัมพันธ์

โดยกำหนดค่านัยสำคัญทางสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ครั้งนี้ไว้ที่ระดับ.05

ผลการวิจัย

1. ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า

ผู้ตอบแบบสอบถามเป็นเพศหญิงร้อยละ 75.40 และเพศชายร้อยละ 24.60 ส่วนใหญ่เป็นนักศึกษาที่มีอายุ 19 - 21 ปี มากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 74.80 รองลงมาคืออายุ 22-24 ปี คิดเป็นร้อยละ 11.83 ส่วนใหญ่ศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 4 มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 30.14 รองลงมาเป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 3 คิดเป็นร้อยละ 29.38 ส่วนใหญ่ศึกษาในสาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสากลร้อยละ 44.65 โดยมีเกรดเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 2.51 – 3.50 มากที่สุดร้อยละ 53.81 แสดงดังแผนภูมิที่ 1

แผนภูมิที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

2. ทักษะการใช้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาคณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

ตารางที่ 1 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ทักษะการใช้ภาษาอังกฤษของนักศึกษา คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

	ทักษะการใช้ภาษาอังกฤษของนักศึกษา	$\bar{X}$	S.D.	ความหมาย
1.	นักศึกษาคิดว่าการใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันมีความสำคัญมากน้อยเพียงใด	4.45	0.59	มากที่สุด
2.	ภาษาอังกฤษช่วยให้นักศึกษาค้นหาข้อมูลต่าง ๆ ได้มากขึ้น	4.43	0.63	มากที่สุด
3.	นักศึกษาคิดว่าได้ใช้ภาษาอังกฤษในการติดตามข่าวสารในระดับใด	3.97	0.80	มาก
4.	นักศึกษามีความมั่นใจที่จะสื่อสารภาษาอังกฤษกับชาวต่างชาติในระดับใด	3.66	0.98	มาก
5.	ภาษาอังกฤษช่วยให้นักศึกษามีโอกาสก้าวหน้าทางการศึกษามากขึ้น	4.34	0.71	มากที่สุด
6.	ภาษาอังกฤษช่วยให้นักศึกษามีโอกาสก้าวหน้าทางอาชีพมากขึ้น	4.47	0.69	มากที่สุด
7.	นักศึกษาคิดว่าความรู้ทางภาษาอังกฤษเป็นตัวบ่งชี้ว่าบุคคลนั้น ๆ มีการศึกษา	3.79	0.95	มาก
8.	นักศึกษาคิดว่าการเรียนรู้ภาษาอังกฤษช่วยเพิ่มความบันเทิงในการเข้าถึงสื่อภาษาอังกฤษต่าง ๆ เช่น ภาพยนตร์ เพลง หนังสือพิมพ์ เป็นต้น	4.36	0.79	มากที่สุด
9.	นักศึกษาคิดว่าภาษาอังกฤษเป็นส่วนสำคัญที่ทำให้เกิดความร่วมมือระหว่างประเทศด้านต่างๆ เช่น การเมือง ธุรกิจ การค้าขาย เป็นต้น	4.41	0.67	มากที่สุด
10.	นักศึกษาคิดว่าความรู้ภาษาอังกฤษของนักศึกษายู่ในระดับใด	3.78	1.00	มาก
	รวม	4.16	0.78	มากที่สุด

จากตารางที่ 1 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ทักษะการใช้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาคณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามด้านทักษะการใช้ภาษาอังกฤษ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.16 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า นักศึกษาคิดว่าภาษาอังกฤษช่วยให้มีโอกาสนก้าวหน้าทางอาชีพมากขึ้น มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด 4.47 รองลงมาคือ นักศึกษาคิดว่าการใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันมีความสำคัญมากน้อยเพียงใด มีค่าเฉลี่ย 4.45 รองลงมาคือ นักศึกษาคิดว่าภาษาอังกฤษช่วยให้ค้นหาข้อมูลต่าง ๆ ได้มากขึ้น มีค่าเฉลี่ย 4.43 และอันดับสุดท้ายคือนักศึกษามีความมั่นใจที่จะสื่อสารภาษาอังกฤษกับชาวต่างชาติในระดับใด มีค่าเฉลี่ย 3.66 ตามลำดับ

3. พฤติกรรมการใช้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาคณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมณฑลพระนคร

ตารางที่ 2 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) พฤติกรรมการใช้ภาษาอังกฤษของนักศึกษา คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมณฑลพระนคร

พฤติกรรมการใช้ภาษาอังกฤษของนักศึกษา	$\bar{X}$	S.D.	ความหมาย
1. นักศึกษาคิดว่าได้นำภาษาอังกฤษไปใช้ในชีวิตประจำวันมากน้อยแค่ไหน	4.02	0.888	มาก
2. นักศึกษามีพฤติกรรมการฝึกทักษะภาษาอังกฤษด้านการฟังในระดับใด	3.83	0.864	มาก
3. นักศึกษามีพฤติกรรมการฝึกทักษะด้านการพูดภาษาอังกฤษมากน้อยแค่ไหน	3.65	1.004	มาก
4. นักศึกษามีพฤติกรรมการฝึกทักษะด้านการอ่านภาษาอังกฤษมากน้อยแค่ไหน	3.83	0.880	มาก
5. นักศึกษามีพฤติกรรมการฝึกทักษะด้านการเขียนภาษาอังกฤษมากน้อยแค่ไหน	3.61	1.010	มาก
6. กฎไวยากรณ์มีความสำคัญต่อการสื่อสารภาษาอังกฤษในระดับใด	3.79	0.811	มาก
7. คำศัพท์ภาษาอังกฤษมีความสำคัญต่อการสื่อสารภาษาอังกฤษในระดับใด	4.16	0.848	มาก
8. นักศึกษาคิดว่าการเรียนรู้จากอินเทอร์เน็ตตามความสนใจทำให้นักศึกษามีความเข้าใจว่าการเรียนรู้ตามตำรามากน้อยเพียงใด	4.16	0.730	มาก
9. นักศึกษาคิดว่าได้ศึกษาหรือค้นคว้าเพิ่มเติมนอกเหนือจากในห้องเรียนมากน้อยเพียงใด	4.04	0.794	มาก
10. โปรแกรมการแปลในสื่อออนไลน์ที่นักศึกษาเคยใช้มีความแม่นยำมากน้อยเพียงใด	3.85	0.802	มาก
รวม	3.89	0.86	มาก

จากตารางที่ 2 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) พฤติกรรมการใช้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาคณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมณฑลพระนคร พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถาม ด้านพฤติกรรมการใช้ภาษาอังกฤษ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.89 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า คำศัพท์ภาษาอังกฤษมีความสำคัญต่อการสื่อสารภาษาอังกฤษในระดับใด และ นักศึกษาคิดว่าการเรียนรู้จากอินเทอร์เน็ตตามความสนใจทำให้นักศึกษามีความเข้าใจว่าการเรียนรู้ตามตำรามากน้อยเพียงใด มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด 4.16 รองลงมาคือ นักศึกษาคิดว่าได้ศึกษาหรือค้นคว้าเพิ่มเติมนอกเหนือจากในห้องเรียน

ห้องเรียนมากนักน้อยเพียงใด มีค่าเฉลี่ย 4.04 รองลงมาคือ นักศึกษาคิดว่าได้นำภาษาอังกฤษไปใช้ใน
ชีวิตประจำวันมากนักน้อยแค่ไหน มีค่าเฉลี่ย 4.02 และอันดับสุดท้ายคือ นักศึกษามีพฤติกรรมการฝึกทักษะด้าน
การเขียนภาษาอังกฤษมากนักน้อยแค่ไหน มีค่าเฉลี่ย 3.61 ตามลำดับ

4. ผลการทดสอบสมมติฐานการใช้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาคณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัย
เทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

ตารางที่ 3 สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐาน	ค่านัยสำคัญ	ผลการทดสอบสมมติฐาน	
		เป็นไปตาม สมมติฐาน	ไม่เป็นไปตามสมมติฐาน
1. เพศ	.210		✓
2. อายุ	.000*	✓	
3. ชั้นปี	.000*	✓	
4. สาขา	.000*	✓	
5. เกรดเฉลี่ย	.001*	✓	
6. ทักษะที่มีความสัมพันธ์กับ พฤติกรรมในการใช้ภาษาอังกฤษ	.962*	✓	

*นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 3 พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีปัจจัยส่วนบุคคลแตกต่างกันมีทัศนคติและพฤติกรรมในการใช้
ภาษาอังกฤษแตกต่างกัน ยกเว้นกลุ่มตัวอย่างที่มีเพศแตกต่างมีทัศนคติและพฤติกรรมในการใช้ภาษาอังกฤษไม่
แตกต่างกัน และเมื่อพิจารณาความสัมพันธ์พบว่า ทักษะที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมในการใช้
ภาษาอังกฤษของนักศึกษาคณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

สรุปและอภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิจัยพบว่า ทักษะทัศนคติและพฤติกรรมการใช้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาคณะ
ศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ทักษะการใช้ภาษาอังกฤษของนักศึกษา คณะศิลป
ศาสตร์ อยู่ในระดับมากที่สุด พฤติกรรมการใช้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาคณะศิลปศาสตร์ อยู่ในระดับมาก
เช่นกัน ซึ่งทัศนคติในการเรียนของนักศึกษาจะส่งผลต่อพฤติกรรมการใช้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาสอดคล้องกับ
วันเพ็ญ ภูมิรินทร์ และคณะ (2563) ทักษะในการเรียนที่ส่งผลต่อพฤติกรรมในการเรียนภาษาอังกฤษของ
นักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ซึ่งในงานวิจัยนี้นักศึกษาแสดงถึงพฤติกรรมการเรียน
ภาษาอังกฤษที่มีความสัมพันธ์และสอดคล้องกับทัศนคติในทางบวก กล่าวคือ ทักษะเชิงบวกมีผลต่อ
พฤติกรรมเชิงบวก หากนักศึกษามีทัศนคติที่ดีจะมีพฤติกรรมที่ส่งเสริมกัน เช่น เข้าเรียนวิชาภาษาอังกฤษทุก

ครั้งและทำงานส่งตรงเวลา แสดงให้เห็นว่าผู้เรียนมีความตั้งใจใส่ใจในการเรียน นอกจากนี้ศุภิกา นิธิติศัย (2561) ศึกษาทัศนคติ แรงจูงใจ และพฤติกรรมการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต พบว่า ระดับทัศนคติ แรงจูงใจภายใน แรงจูงใจภายนอกโดยรวมของนักศึกษาในกลุ่มตัวอย่างมีระดับสูง และระดับการใช้พฤติกรรมการเรียนอยู่ในระดับปานกลาง นอกจากนี้ยังพบว่า ปัจจัยทัศนคติมีอิทธิพลทางบวกต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จากผลการวิจัยสะท้อนให้เห็นว่าหากนักศึกษามีทัศนคติเชิงบวกในการเรียนภาษาอังกฤษก็จะส่งผลไปยังพฤติกรรมอีกด้วย ทั้งนี้เนื่องจาก ทัศนคติการใช้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาในปัจจุบัน ส่วนใหญ่คิดว่าภาษาอังกฤษมีผลทำให้มีโอกาสก้าวหน้าทางอาชีพ ดังนั้นมหาวิทยาลัยจึงควรจัดให้มีการแนะแนวด้านภาษาอังกฤษ ที่จะช่วยส่งเสริมให้นักศึกษามีโอกาสก้าวหน้าทางอาชีพมากขึ้น และจากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องยังพบว่า มีงานวิจัยที่ศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง หรือ ภาษาต่างประเทศ (Snow, 2007) และระบุผล ตรงกันคือปัจจัยด้านทัศนคติของผู้เรียนเป็นปัจจัยสำคัญอย่างยิ่งปัจจัยหนึ่งต่อการเรียนภาษา เนื่องจากมีความสัมพันธ์กับสติปัญญา จิตใจ ความคิด ความรู้สึก และอารมณ์ ซึ่ง Stark & Paltridge (1996) กล่าวถึงทัศนคติว่าเป็นส่วนประกอบของแรงจูงใจซึ่งจะกระตุ้นความรู้สึกของผู้เรียนให้อยากเรียนรู้ภาษานั้น ๆ อีกทั้งส่งผลโดยตรงต่อกระบวนการการเรียนรู้ภาษาและควบคุมวิธีการเรียนรู้ภาษาแม่และภาษาต่างประเทศให้ประสบความสำเร็จ

นอกจากนี้ เพื่อเป็นการเสริมสร้างทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการประกอบอาชีพในอนาคตคณะควรมีแนวทางการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของนักศึกษาเพื่อส่งเสริมโอกาสในการประกอบอาชีพ เช่น 1) การบูรณาการภาษาอังกฤษในหลักสูตร บูรณาการภาษาอังกฤษในวิชาเฉพาะทางเพื่อให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนทักษะภาษาอังกฤษในบริบทที่เกี่ยวข้องกับสาขาวิชา จัดตั้งหลักสูตรภาษาอังกฤษเฉพาะทางที่เน้นทักษะที่จำเป็นสำหรับอาชีพเฉพาะ เช่น ภาษาอังกฤษเพื่อธุรกิจหรือภาษาอังกฤษเพื่อการงานบริการ 2) การพัฒนาหน่วยงานที่ดูแลทางภาษาในคณะที่สามารถให้บริการการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบครอบคลุม รวมถึงการเรียนตัวต่อตัว การเรียนแบบกลุ่ม และการเรียนออนไลน์ จัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร เช่น กลุ่มพูดคุย การเสวนา และการแข่งขันทักษะภาษาอังกฤษ 3) การให้ทุนการศึกษาและการแลกเปลี่ยน ให้ทุนการศึกษาสำหรับนักศึกษาที่ต้องการเรียนภาษาอังกฤษในต่างประเทศ จัดโครงการแลกเปลี่ยนกับมหาวิทยาลัยต่างประเทศเพื่อให้นักศึกษาได้ฝึกฝนทักษะภาษาอังกฤษในสภาพแวดล้อมที่แท้จริง 4) การจัดหาทรัพยากรการเรียนรู้ที่เพียงพอ จัดหาทรัพยากรการเรียนรู้ภาษาอังกฤษที่หลากหลาย เช่น หนังสือเรียน วิดีโอ และแอปพลิเคชัน สร้างห้องสมุดภาษาอังกฤษที่มีหนังสือและสื่ออื่น ๆ ที่ครอบคลุม ซึ่งการดำเนินการตามแนวทางเหล่านี้ คณะสามารถช่วยให้นักศึกษาพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษที่จำเป็นสำหรับการประกอบอาชีพในตลาดแรงงานที่มีการแข่งขันสูงในปัจจุบันได้เป็นอย่างดี

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการใช้ประโยชน์และทำงานวิจัยครั้งต่อไป

1. ผลการวิจัยเป็นฐานข้อมูลที่สำคัญให้แก่คณะหรืออาจารย์ใช้เป็นแนวทางถ่ายทอดหรือออกแบบกิจกรรมการเรียนให้สอดคล้องกับทัศนคติและพฤติกรรมของนักศึกษาและวางแผนในการพัฒนาการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับความต้องการของนักศึกษามากขึ้น

2. ควรมีการเปรียบเทียบทัศนคติและพฤติกรรมการใช้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาคณะอื่น ๆ เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างและขยายขอบเขตของประชากรในการวิจัยครั้งต่อไป

ข้อเสนอแนะในการพัฒนาทักษะทางภาษาอังกฤษของนักศึกษา เช่น

1. การฝึกฝนอย่างสม่ำเสมอ จัดสรรเวลาสำหรับการฝึกฝนภาษาอังกฤษเป็นประจำทุกวันโดยฝึกฝนทั้งสี่ทักษะ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน

2. การอยู่ในสภาพแวดล้อมที่ใช้ภาษาอังกฤษ เช่น รับชมภาพยนตร์และรายการโทรทัศน์ภาษาอังกฤษ อ่านหนังสือพิมพ์ นิตยสาร และนวนิยายภาษาอังกฤษ เข้าร่วมกิจกรรมที่ใช้ภาษาอังกฤษ หาเพื่อนหรือครูฝึกภาษาอังกฤษเพื่อฝึกพูด ฟังพอดแคสต์และวิดีโอภาษาอังกฤษ เขียนไดอารี่หรือบล็อกเป็นภาษาอังกฤษ อ่านบทความและหนังสือภาษาอังกฤษหลากหลายประเภท เป็นต้น

3. การใช้เทคโนโลยีเพื่อฝึกฝนทักษะทางภาษา ใช้แอปเรียนภาษาอังกฤษ ใช้ซอฟต์แวร์ตรวจสอบไวยากรณ์และคำศัพท์ ใช้เครื่องมือแปลภาษาเพื่อช่วยในการทำความเข้าใจ

4. การตั้งเป้าหมายและสร้างแรงบันดาลใจ ตั้งเป้าหมายการเรียนรู้ที่ชัดเจนและเป็นไปได้ อ่านเรื่องราวความสำเร็จของผู้ที่ประสบความสำเร็จในการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ หาแรงบันดาลใจจากบุคคลที่พูดภาษาอังกฤษได้คล่องแคล่ว

กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยนี้เป็นส่วนหนึ่งของการเรียนระดับปริญญาตรีรายวิชาวิชาการระเบียบวิธีวิจัยทางภาษา ผู้วิจัยขอขอบคุณนักศึกษา คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครที่ได้เสียสละเวลาอันมีค่าในการตอบแบบสอบถาม เพื่อให้ได้มาซึ่งข้อมูลผลงานวิจัย และขอขอบคุณอาจารย์เมธิกา พ่วงแสง อาจารย์ผู้สอนที่คอยให้คำปรึกษาในการจัดทำวิจัยในครั้งนี้ และคณะศิลปศาสตร์ที่สนับสนุนในการทำวิจัยของนักศึกษา และสุดท้ายขอขอบคุณหน่วยงานวิจัยของคณะที่ได้ให้ความช่วยเหลือในการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารตลอดจนในการดำเนินเรื่องต่าง ๆ ที่เป็นประโยชน์ต่อโครงการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยหวังว่างานวิจัยนี้จะเป็นประโยชน์ทางการศึกษาเกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของนักศึกษาคณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครต่อไป

เอกสารอ้างอิง

- งานทะเบียนคณะศิลปศาสตร มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมณฑลพระนคร. (2565). สถิตินักศึกษาคณะศิลปศาสตร
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมณฑลพระนคร. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมณฑลพระนคร.
- ชูศรี วงศ์รัตนะ. (2544). *เทคนิคการใช้สถิติเพื่อการวิจัย*. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย.
- วันเพ็ญ ภูมิรินทร์ และคณะ. (2563). ทศนคติในการเรียนที่ส่งผลต่อพฤติกรรมในการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษา
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมณฑลธัญบุรี. *วารสารศิลปศาสตร มหาวิทยาลัยรังสิต*, 15(2), 29-42.
- ศุภิกา นิธิติชัย. (2561). ทศนคติ แรงจูงใจ และพฤติกรรมการเรียนภาษาอังกฤษ ของนักศึกษามหาวิทยาลัย
ราชภัฏภูเก็ต. *วารสารมนุษยศาสตรและสังคมศาสตร*, 9(2), 138-170.
- Kara, A.(2009). The Effect of a "Learning Theory" Unit on Students towards Learning.
Australian Journal of Teacher Education, 34(3), 100-113.
- Karahan, F.(2007). Language attitudes of Turkish students towards the English language and its
use in Turkish context. *Journal of Arts and Sciences*, 73-87.
- Snow, D.. (2007). *Sustaining self-directed language learning in the Chinese context*. In
J. Liu(Ed), *English language teaching in China* (pp. 211-230). London : Continuum
International Publishing Group
- Starks, D and Paltridge, B.. (1996). A note on using sociolinguistic methods on study non-native
attitudes towards English. *World Englishes*, 15(2), 217-224.
- Taro Yamane. (1973). *Statistics: An Introductory Analysis*.3rded. New York (N.Y.) : Harper and Row